

Shizofrenija i samoubojstvo Ulderika Donadinija

LECHER-ŠVARC V.1, RADOVANČEVIĆ LJ.2

1 SPECIJALISTIČKA PSIHIJATRIJSKA ORDINACIJA DR. VESNA LECHER-ŠVARC,
ZAPREŠIĆ, CROATIA

2 HRVATSKA UDRUGA ZA PROMICANJE PRAVA PACIJENATA, ZAGREB, CROATIA

SAŽETAK:

Izlaz za nemilu regrutaciju u KuK regimente Ulderiko Donadini je potražio u simulaciji ludila, te bio hospitaliziran na Psihijatrijskom odjelu Opće bolnice Karlovac. Mora se istaknuti da je hinjenje teže duševne bolesti – psihoze – shizofrenije ili depresije bilo teško pred dobro educiranim austrougarskim liječnicima (službena specijalizacija neuropsihijatrije još nije bila poznata, ali su se neki, po afinitetu, njome bavili). Jedino je znameniti slovenski psihijatar Anton Šerko uspio simuliranjem nadmudriti vrlo verzirane ondašnje neuropsihijatre. Donadiniju vjerojatno nije bilo teško glumiti ludost, jer je već i tada, premorbidno, još dok se nije SCH evidentirala, tj. očigledno širila, imao možda adolescentne krize, gdje je još imao stečenog uvida i bio introspekcijski kritičan. To mu je poslužilo da uspije zavarati karlovačke liječnike, te je bio, ushićen, trajno oslobođen služenja vojske u I. svj. ratu. Kasnije je njegov život, pun skandala, neprimjerenog ponašanja, pribjegavanja alkoholu da kontrolira (pre)psihotične strahove, pokazao šunjavući shizofreni tijek, dok nije došlo do potrebe za stacionarnim liječenjem zbog manifestiranog „mladenačkog ludila“. Uslijedilo je nekoliko hospitalizacija, s vjerojatno kraćim intermitentnim remisijama, te je u zadnjem recidivu bolesti, u bolnici u Karlovcu (Švarči?) učinio tentamen suicidii, prerezavši si britvom vratne žile (karotidu). Bio je premješten zbog tjelesnog zbrinjavanja rane u Bolnicu Sestara milosrdnica u Zagreb, gdje je i podlegao obilnom iskrvavljenju. Tako je završio mladi život uspješnog talentiranog hrvatskog književnika, dramatičara, feljtonista, pripovjedača i novelista. Nije mogao izbjegnuti svojim psihopatološkim halucinantnim demonima, sablastima, koje su ga persekutorno kontinuirano pratile. Vjerojatno je, ako se gleda katamnistički, bio predisponiran i hereditarno – genetski i razvojem – odgojem, environmentalno, opterećen uz oca također neprilagođenog ponašanja.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2010](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2010)